

ene, lever op til den aftale, vi traf med Folketingets partier, forudsat at forslagene vedtages. Men det ser det ud til efter det, jeg har lyttet mig frem til.

Så vil jeg minde om, at før vi eventuelt ender i en lønmodtagerstatus, er der altså en række spørgsmål, der skal afklares. Når regeringen har været længere om at fremlægge de her lovforslag, end det måske kunne synes rimeligt, hænger det sammen med, at det ikke er uden problemer at finde en endelig og god løsning. Og i regeringen er vi enige om, at vi skal finde en god og holdbar løsning.

Må jeg sige til hr. Lars Løkke Rasmussen, at jeg havde egentlig forventet en smule større ydmyghed. For det er jo hr. Lars Løkke Rasmussens partifælle, min forgænger, der har rodet os ind i det her, og hvor det nu vil blive min opgave at rode os ud af det igen. Sådan er det med næsten alle ting: Det er lettere at komme ind end at komme ud – i det her tilfælde at komme ud af de her problemer. Jeg forstår på Venstre, at det er de også indstillet på, og så får vi vel nogle konstruktive og gode drøftelser. Men jeg må sige, at Venstres indstilling har overrasket mig – også i denne sag.

Til hr. Kjeld Rahbæk Møller vil jeg blot sige, at den del af SU-forslaget, som vedrører egenindtægtsgrænsen, selvfølgelig skal drøftes med forligspartierne. Det har hele tiden været meningen. Det står i aftalen, og det kommer til at ske nu. Og det kan selvfølgelig kun gennemføres, hvis vi er enige. Sådan er det med forlig. Men da det i øvrigt er en god sag, går jeg ud fra, at det ikke skaber os fælles problemer.

Så vil jeg sige – men det vender jeg tilbage til under det sidste beslutningsforslag – at når det gælder evalueringen af ph.d., har vi lagt op til en proces, som skal i gang inden alt for længe.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en særdeles positiv modtagelse af dette lille lovforslag; jeg taler om lovforslag nr. L 132.

Der blev stillet et par enkelte spørgsmål. Hr. Kjeld Rahbæk Møller spurgte om niveauet for de skattefrie ydelser, idet hr. Kjeld Rahbæk Møller henviste til, at man jo lige så godt kunne tage den høje sats, den, der svarer til det fulde hotelmaksimumsdispositionsbeløb.

Dertil vil jeg sige, at når vi har været mere moderate, er det af flere grunde. For det første drejer det sig om en firedobling i forhold til det beløb, man har i dag. Det er en ganske betydelig

forøgelse, som jeg nok vil sige ligger ud over, hvad man formentlig også har kunnet forvente, da man fremsatte forslag om at få en bedre skattemæssig behandling af det her.

Et andet argument er, at det så er samlet, da vi jo prøver at etablere visse former for, hvad skal vi kalde det, enkelhed og lighed, således at de forskellige grupper bliver behandlet lige i denne sammenhæng. Det betyder så også, at andre grupper skal have den samme regel, og så er vi altså oppe på et merprovenutab af størrelsesordenen 30 mio. kr. på årsbasis. Det synes vi er for meget at begynde at indføre i sådan en overgangsmodel.

I øvrigt bliver der en ret stor – en for stor – forskel til de skattefri grænser, der i øvrigt eksisterer. Så vi synes egentlig ud fra et forenklingssynspunkt, at det er mere passende at fastholde en tredjedel af maksimumsbeløbet, og så er det til gengæld uden dokumentation; det er i øvrigt også et udmærket incitament til at være påholdende med hoteludgifter.

Hr. Bruno Jerup anførte, at der her er tale om et tilbageskridt i forhold til det normale princip, der ligger i skattereformen. Det kan jeg delvis give hr. Bruno Jerup ret i. Argumentet er, at der på grund af de tidsforskydninger, der er med hensyn til at forhandle sådan noget, kommer et hul. Man kunne vælge at sige: Det vil vi så overhovedet ikke acceptere; vi vil først lave overenskomstfornyelser samtidig med alt det øvrige, og så bare lade dem sejle deres egen sø. Vi har så valgt en midlertidig skattemæssig løsning. Det synes jeg er meget fornuftigt og fremkommeligt, og det er altså grunden.

Jeg vil benytte lejligheden her til at lave en ordning, som har en vis form for ensartethed. Jeg mener, at det på de givne betingelser kan forsvares.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er undervisningsministeren, som jeg har et par bemærkninger til.

Jeg takker selvfølgelig for tilsagnet om at indkalde til drøftelser af SU. Jeg skal ikke gå ind i nogen diskussion om substansen her; det gør vi ved forligsforhandlingerne. Jeg skal blot minde om, at dengang vi vedtog SU-reformen, var det især for De Radikale afgørende at begrænse erhvervsarbejdet, og derfor er det måske en lidt ejendommelig holdning, man indtager i dag.

Hvad angår ph.d.erne, vil jeg godt spørge, om det er ministerens agt også at indkalde forligs-